

ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி ஐந்தாம் பகுதி! ஓத்தும்பைப்போடும் எவ்வளவுதான் காங்கிரசும் துரோகமீழ்த்த போதும் புரட்சிகரமான நிலைமைகள் மூன்றாவதையே தடுக்க முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் காந்தியும் காங்கிரசும் "அமர்தியான வேலைகளைக் கவனிப்பதற்குப் பதிலாகச் சீர்திருத்தங்களையே அமுல்படுத்துவதில் எப்போதும் காலனியாட்சியாளர்களுக்கு உதவி வந்துள்ளனர். 1920களில் புரட்சிகர நிலைமைகள் தீர்வென மூன்றாவது போது ஓத்தும்பையாமையே இயக்கத்தை ஆரம்பித்த காந்தி கபிரமலே நின்றும் கொக்கரிக்கும் சவேலாக மாறிவிட்டார். "1921 இறுதிக் குள் சூயராச்சியம் அடையாதே தீர்வென... சூயராச்சியத்தையே அடையாமல் பிசம்பர் 31, 1921க்குப் பிறகு வாழ்வதைப் பற்றி நினதையே பார்த்துக் கவனம் முடியவில்லை."

சூயராச்சியம் என்று காந்தி எதையே சொன்னார்? "முடிந்தால் ஆங்கிலியேப் பரேசுக்குள் ஒரு சூயாட்சி; அவசியமேற்பட்டால் அதற்கு வளியே. இது, ஆங்கிலியே ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்தும், அதன் ஓடும் குமுறையிலிருந்தும் விடுதலையையும், தசீய சூதந் திரத்தையும் கற்றுப்பதாகக் கொள்ள முடியுமா? அகமதாபாத்தில் 1921இல் நடந்த காங்கிரசுக் கட்டத்தொடர் இதற்கான விடையைக் கொடுத்தது. அந்தக் கட்டத்தொடரில் ஹஸரத் மொஹானி என்பவர் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தில் சூயராச்சியம் என்பதற்கு "மூழ்ச்சூதந் திரம்; எல்லாவளியேநாடும் கட்டும்பாடுகளிலிருந்தும் சூதந் திரம்" என்று விளக்கம் கொண்டிருந்தார். அதைக் கட்டும்பையாக விமரிசித்த காந்தி, "ஹஸரத்தின் தீர்மானத்தில் பொறுப்புகள் தன்மையாக இருப்பது எனக்குச் சங்கடத்தை ஏற்படுத்துகிறது. தன்னுடைய தீர்மானத்தின் மூலம் அவர் ஆழம் திரியாமல் தண்ணீர் குள்கள் நம்மையே இழுத்துச் செல்கிறார்; ஆழம் திரியாத தண்ணீர் குள்கள் நாம் போக வேண்டாம்" எனக் கறினார்.

இந்த இடத்தில் 1918இல் இந்திய அரசாங்கக் கட்டத்தையே தடுக்கி வதைத்து ஆங்கிலியே அரசன் பசீயத்தை நினவைப்படுத்தும்படி சரியாக இருக்கும். அவன் சொன்னான்: "பல ஆண்டுகளாக, ஏன் பல பரம்பரையாக தசீயத்தையே இந்தியர்கள் சூயராச்சியக் கணவர்கண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்று நீங்கள் என்னுடைய பரேசின் கீழ் சூயராச்சியத்திற்கான ஆரம்பத்தைப் பெறுகிறீர்கள்." என்ன ஓற்றுமையே! காந்தியார் கணவையே அவன் எவ்வளவு அழகாகச் சொல்லிவிட்டான்.

நாடெங்கும் ஏகாதிபத்தியத்திற்குப் போராட்டங்களும் நிலப்பிரபுத்துவத்திற்குப் போராட்டங்களும் பல்கிப் பெருகிய காலங்களில் தங்களையே தியாகத்தில் ஆழ்த்திக் கொண்டிருந்த போது காந்தியும் காங்கிரசும் இப்படிப்பட்ட காரணிகளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த போராட்ட முறைகளையும் அறிவித்து மக்கள் திரளையே இதையே நோக்கித் திசையே அறிவித்தியங்களையும் தங்களையே உதவிகளையே லாம் முடிந்தவரையே

Written by
Friday, 05 September 2008 13:48 -

செய்தனர். 1921 ஓத துழையாமலை இயக்கம் இவர்களின் கட்டுப்பாட்டை மீறி இறுதியில் வன்முறையில் திரும்பியவுடன் காந்தி "சுயராச்சியம் என -மக்கில் நாறுகிறது" என்று அரற்றினார்.

1918 முதல் 1922 காலம் வரையிலும் பரந்த நமது இந்திய பிமியில் புரட்சிகரப் போராட்டங்களும், ஆயுதந்தாங்கிய போராட்டங்களும் எல்லா வர்க்கங்களையும் உலுக்கி ஈர்த்துக் கொண்டது. நாட்பின் -மலை முடிகுகளில் இருந்தவர்கள்கூட போராட்டங்களிலே ஈடுபட்டனர். ஆனால் காங்கிரசு தலமலை இப்போராட்டங்களை நீர்த்துப் போகச் செய்து பலவீனமடைய வைத்தது. மக்களுடைய தன்னழுச்சியான போராட்டங்கள் நீண்ட நாட்களுக்கு நிலைத்து நிற்க முடியவில்லை.

இத்தகைய காலகட்டங்களில் ஏகாதிபத்தியம் அடக்கு முறையை நடத்திக் கொண்டே, இன்னொருபுறம் சட்டமன்றத் தரேதல்கள் (நவ.1926) போன்ற முறைகளையும் கையாண்டது. காங்கிரசு தலமலையில் மதோதிலால் நரூ, சி.ஆர். தாஸ் ஆகியோர் "சுயராச்சியக் கட்சி" என்ற ஒரு பிரிவு அமைத்து தரேதலில் போட்டியிட்டனர். மத்திய சட்டமன்றத்தில் சுயராச்சியக் கட்சித் தலவைராக அமர்ந்த மதோதிலால் நரூ தாங்கள் சட்டமன்றத்திற்கு வந்தது பிரிட்டிஷர்க்கு ஓத துழைப்புக் கொடுப்பதற்குத் தான் என்றும் தங்களையே ஓத துழைப்பை ஆங்கிலயே ஏகாதிபத்தியம் ஏற்றுக் கொண்டால் சொல்லாலும் செயலாலும் அவர்கள் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் ஆட்களாக இருப்பார்கள் என்றும் புரட்சிகர இயக்கத்ததைத் தடுத்து நிறுத்த தங்களால் இயன்றதைத் தையும் செய்வோம் என்றும் பிரகடனப்படுத்து தினார்கள்.

காங்கிரசு தலமலையில் உள்ள எந்த நபர்க்கும் சரி, அவர்களுக்கூத் துள்ளிவான ஒரு குறிக் கோள் இருந்தது. அதுநாடு முழுதாகச் சூதந்திரம் அடர்த்து விடக்கூடாது; ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்க்கும், அதை விரட்டியடிக்கும், உண்மையான விடுதலையின் மீது பற்றுக் கொண்ட அமைப்புகள்களை ஒழித்துக் கட்டுவது என்பதுதான். காந்தியாரின் ஓத துழையாமலை இயக்கம் மக்களிடையே அம்பலப்பட்ட ப்போனதால் மாணவர்கள் இளஞரர்களின் கவனம் புரட்சிகர அமைப்புகளின் மீது படரத் தொடங்கியது. அனூசீலன் சமிதி, இந்துஸ்தான் குடியரசுப் படை, நவஜவான் பாரத சபை, பஞ்சாப் கிருதி கிசான் கட்சி என்புரட்சிகர இளஞரர், மாணவ அமைப்புகள் தனோன்றின. 1928ஆம் ஆண்டில் தொழிலாளர்கள் 3,16,77,000 வலலை நாட்களை உள்ளடக்கிய வலலை நிறுத்த இயக்கங்களில் ஈடுபட்டனர். வங்காளத்தைச் சரேந்த கிஷோரகன் ஜபகுதியிலும், பீகாரைச் சரேந்த புட்டானா பகுதியிலும் உழவர்கள் நிலப்பிரபுக்களையும் காலனி ஆட்சியாளர்களையும் எதிர்த்து ஆயுதமநே திப் போராடினர்.